

tragicum, constat ex epigrammate apud Bentleium Diss. de Phalar. p. 302. ut mirer Schneiderum, virum eruditum, narrantem in praefatione ad Xenophontis Hieronem, Simonidem victoriam *tragicam* consecutum esse. Quin isto ipso anno, archonte Adimanto, Phrynichus Phoenissas docuit, quod a Plutarcho discimus, et, uti par est conjicere, Aeschylum vicit; unde error fortassis eorum, quos Vitae scriptor memorat, ortum habuit. Quod autem tradit Suidas, Simonidem tragoe-
 dias docuisse, id nulla fide dignum, et, ut opinor, ab indocto quodam homine profectum est, qui Simonidem tragicum fuisse credidit, quia se *χορὸν διδάσθαι* affirmat; quae formula non minus de dithyrambopoeis usurpabatur quam de poetis tragicis. * Chamaeleo ap. Athen. IX. p. 374. A. Ἀναξανδρίδης διδάσκων ποτε διθύραμβον Ἀθήνησιν εἰσηλθεὶν ἐφ' ἵππου καὶ ἀπήγγειλέν τι τῶν ἐν τοῦ ἄσματος. Confer ipsum Simonidem LXXVI. 2. 6. ^{xix}
 Quare neque ob hanc caussam Aeschylus in Siciliam fugit. Superest quarta, nec tamen illa satis idonea, quam suppeditat idem Vitae auctor. Innuit enim nonnullos credidisse poetam patria se orbasse, quia quum in Eumenisin agendis Furias sparsim in scenam induxisset, infantes aliqui prae metu exanimati sunt, et gravidae mulieres abortum fecerunt. Tradit etiam Pollux istam representationem Atheniensibus ansam praebuisse legem sancienti, quae Chorum tragicum ad minorem numerum redigeret, quum antea ex quinquaginta constitisset. Quod si verum sit, quid dicendum erit de Scholiasta Aristophanis ad Equit. 584. qui ait tragicum chorum ex quindecim personis constare, additque, ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, quae fabula eodem die quo Eumenides

* Herodot. I. 23. καὶ διθύραμβον, πρῶτον ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀνομάσαντα διδάξαντα ἐν Κορίνθῳ.